Димитър Анакиев

ЧАС С АНГЕЛ

планински хайку

ДИМИТЪР АНАКИЕВ

ЧАС С АНГЕЛ

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора или на издателство gabriell-e-lit.

© Димитър Анакиев, автор, 2026
© Димитър Анакиев, корица, 2026
© Габриела Цанева, дизайн, 2026
© Издателство gabriell-e-lit

ISBN 978-619-7832-e-book (pdf)

ДИМИТЪР АНАКИЕВ

ЧАС С АНГЕЛ

41 хайку

Издателство

gabriell-e-lit

София 2026

МАГИЯТА НА ПЛАНИНИТЕ

предговор

Откакто се помня, планините са ме очаровали. Не изключвам възможността това мое религиозно отношение към планините да се корени в алтайската религиозност на българите, тюркоезичен народ (огури), създал няколко държави в Европа, най-известната от които е днешна България.

В този смисъл, тези мои хайку вероятно представляват повече тангризма (близък до японския шинтоизъм), отколкото будизма.

Хайку като поетична форма е идеално средство за изразяване на религиозността, вкоренена в природата и номадската култура на туранските народи, към които освен българите (огурите) се отнасят и японците, корейците и монголите.

Вероятно религията на алтайските народи може да се сравни днес с обичаите на народите арапахо и шайени в САЩ, които споменах в послеслова.

Религиозният аспект на тази колекция е представен в заглавието ѝ с думата „ангел“, която умишлено взх от авраамическите религии, за да свържа древните природни религии със съвременните монотеистични концепции.

Написал съм безброй хайку, вдъхновени от планини на различни континенти, и за тази колекция съм избрал 36 хайку, всяко с една от трите планини, които са особено важни за мен, а в

послеслова - още пет хайку, написани вдъхновено от планини в Мексико, САЩ и Япония.

Взех описанията на планините, както бяха представени от AI-Google.

Избрах само онези хайку, в които е изписан топонимът. Това е свързано, от една страна, с техниката на хайку „ключови думи“, а от друга – с почитането на конкретна планина.

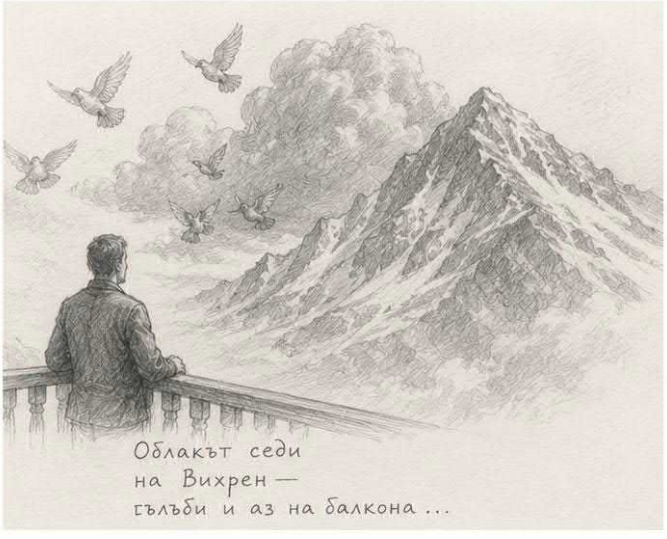
Димитър Анакиев,
с. Грознатовци, 17.06.2026 г.

ВИХРЕН

(България, 2914 м.)

*

Облакът седи
на Вихрен – гълъби и
аз на балкона

*

Обръснах си
главата – срещнах Вихрен
обвит в облаци

*

Вятърът от Вихрен
преразказва на брезите
дълги историии

*

Вихрен и облак
дълго време говорят –
млади лястовици

*

Каменна пътека
към Вихрен – пеперудата
криволичава

*

Посока Вихрен –
колона от мравки
отнася слънцето

*

Опознах, Вихрен,
твоето силно сърце –
кипяща река

*

Опознах, Вихрен,
твоето меко сърце –
кафява жаба

*

Сутрешният
Вихрен осветен от слънцето –
птиците му пеят

*

Тълпата от облаци
над Вихрен – раздялата е
толкова трудна.

*

Облаци и техните
сенки – дете, държащо
куче.

след Ангел Георгиев Петров

*

Върхът Вихрен –

как бих желал сега

да бъда млад орел

Връх Вихрен е най-високият връх в Пирин планина и втори по височина в България със своите 2914 метра. Той отстъпва единствено на връх Мусала в Рила. Върхът е изграден от мрамор, което му придава специфичен бял цвят, и е част от стоте национални туристически обекта. [1, 2, 3]

Основни маршрути за изкачване

• Класически (Южен) маршрут: Започва от хижа Вихрен. Пътеката минава през местността Кабата. Това е най-популярният и сравнително по-лек вариант. [1, 2, 3]

• Северен маршрут (през Казаните): Започва от хижа Бъндерица или хижа Вихрен. Преминава покрай заслон „Казана“. Пътеката е много стръмна и камениста. [1]

• Царски маршрут (по ръба): Свързва връх Вихрен с Кутело и карстовия ръб Кончето през седловината Премката.

Подходящ е за опитни планинари

ТРИГЛАВ

(Словения, 2864 м.)

*

Триглав и Шкрлатица –
там почиват сенките
на облаците

*

Небето и земята
са се разделили и Триглав
е отново тук.

*

През нощта,
Триглав спи някъде
сред звездите.

*

Слънцето намери
дом на Шкрлатица сутринта –
Триглав в мъглата.

*

Докато Триглав
дремеше в мъглата, охлюв
прегазен на пътя.

*

Мъглата се стича
по калната Сава –
Триглав блести.

*

Два, три часа
бях с ангел –
слънчев Триглав

*

Триглав е
вечно млад – играе си
с облаците.

*

Вълчата луна
над Триглав –
семейно събиране.

*

Ябълки падат
край коритото за коне.
Триглав в мъглата.

*

Дъжд. Дъжд. Дъжд...
Където беше Триглав,
безкрайна сивота.

*

Вечерен Триглав.
Дете плаче
в квартала.

Връх Триглав е най-високият връх в Словения и в Юлийските Алпи, със своите 2864 метра надморска височина.

Той е ключов национален символ, изобразен на държавния герб и знаме на страната. Името му означава „три глави“ заради характерната му форма, погледната от югоизток. [1, 2, 3]

География и разположение

• Местоположение: Намира се в сърцето на Национален парк Триглав – единственият национален парк в Словения.

• Планинска верига: Част е от Юлийските Алпи (дял от Алпите).

• Символика: Словенците вярват, че всеки истински гражданин трябва да изкачи върха поне веднъж в живота си.

На самия връх се намира металната кула „Аляжев стълб“ (Aljažev stolp), която служи за подслон и е исторически паметник.

ВЪРТОП

(Западните покрайнини, 1721 м.)

*

От Дълго поле
до Грознатовци: ходене през
неразораните ниви.

*

Невидими са
Вътопски герои – връхът
покрит с мъгла.

*

Вътоп стана
зелен и в Знеполе
червен мак.

*

Ерма все още чиста,
средновековна църква
и езерото носи.

*

Гората, изядена
от нощта, отново я рисува
пролетният дъжд.

*

На старата граница
гладно и игриво куче –
около него пустош.

*

Вартопска сутрин.
Шестдесетгодишен
тъпче нов сняг...

*

Щом зазеленее
Рудина – Стрезимировци
неразделено.

*

От планината Руй
издигна се пълна луна.
Снегът вече се топи.

*

Звездно небе.
Някаква пияна светулка
слиза от Вътроп

*

Каква е тази
Вртопска чемерика?
Лекува или убива?

*

В дупките на

Вьртопа снегът е бял.

Кръв по пръста ми.

Връх Вртоп (1721 м) е първенецът на планина Грамада в Сърбия. Тя се намира североизточно от Власинското езеро, непосредствено до границата. За изходни пунктове се използват районите около връх Бели камен и селата край община Сурдулица.

Основни детайли за региона и изкачването му:

• Характеристики на маршрута: Основният преход започва от коларски път в подножието на вр. Бели камен. Маршрутът е с денивелация около 421 метра и дължина близо 8 км в посока. []

• Времетраене: Преходът се изминава за около 2 часа в едната посока, като е подходящ и за целогодишен планински туризъм. [, 2]

• Пещери в района: Ако се интересувате от пещерно дело, в масива се намират редица карстови образувания, описани в регистъра на Българска федерация по спелеология.

Грознатовци, село по склоновете на Вътроп и мястото, където живее авторът

Знеполе, долината на гр. Трън, която започва в подножието на Вътроп и я преминава река Ерма

Рудина, един от клоновете на Вътроп

Стрезимиравци, село, разделено от границата

ПОСЛЕСЛОВ

*

Като фантом

се появява и изчезва

El Pico de Orizaba.

Pico de Orizaba (известен още като Citlaltépetl) е най-високият връх в Мексико и третият по височина в Северна Америка със своите 5636 метра над морското равнище.

Този величествен стратовулкан се намира на границата между мексиканските щати Веракрус и Пуебла и е една от най-популярните дестинации на континента за високопланински алпинизъм.

*

Приятелство,

взето от вечността –

Flatirons

Flatirons – Скалните образувания в Боулдър, Колорадо

• Какво представляват: Това са пет големи, последователно номерирани (от Първо до Пето) наклонени скални плочи от червеникаво-кафяв пясъчник. Разположени са по източния склон на Грийн Маунтин.

• Име: Наречени са така от първите заселници, защото формата им наподобява класическите стари метални ютии за гладене (на английски: flatiron).

• Възраст: Скалите са на възраст между 290 и 296 милиона години. Издигнати са и са наклонени под ъгъл от около 55 градуса преди около 35–80 милиона години. [1, 2, 3]

• Туризъм: Те са символът на града и са изключително популярна дестинация за скално катерене и пешеходен туризъм. Повечето туристически пътеки започват от парка Чаутокуа (Chautauqua Park).

*

Планински кози
на Маунт Блу Скай
сменят козината си

*

Съмит Лейк
край магистралата Маунт Блу Скай –
Аз пръднах

*

Миля високо –
535 удара от облаците
над главата ми

Маунт Блу Скай (Mount Blue Sky), известен доскоро като Маунт Еванс (Mount Evans), е един от най-известните планински върхове в Колорадо (САЩ). Разположен е в планинската верига Фронт Рендж на Скалистите планини.

Висок е 4349 метра (14 268 фута), което го нарежда сред известните 58 върха в Колорадо, надвишаващи височина от 14 000 фута (т.нар. fourteeners).

Промяна на името и историческо значение: Планината е официално преименувана през октомври 2023 г.

Предишното име, Маунт Еванс, е дадено в чест на втория териториален губернатор на Колорадо – Джон Еванс. Той обаче е отговорен за клането в Сенд Крик през 1864 г., при което са брутално избити стотици представители на индианските племена шайени и арапахо.

Новото име, Маунт Блу Скай, отдава почит на тези коренни народи:

• Арапахо традиционно са известни като „Народът на синьото небе“ (Blue Sky People).

• Шайените провеждат ежегодна свещена церемония за обновяване на живота, която се нарича „Синьо небе“.

*

И двамата
с г-н Асо пушим –
върхът Такагака

Вулканът Aco (Aso-san) е най-големият действащ вулкан в Япония и един от най-големите в целия свят. Той се намира в централната част на остров Кюшу, префектура Кумамото, и е разположен в рамките на огромна калдера с обиколка около 120 километра. [1, 2, 3]

Основни географски характеристики

• Най-висока точка: Връх Такадаке (Takadake) се издига на 1592 метра над морското равнище.

• Огромна калдера: Разпростира се на 25 км от север на юг и на 18 км от изток на запад.

• Активен център: В центъра на калдерата има група от 17 вулканични конуса, като в момента най-активен е конусът Накадаке

ЗА АВТОРА

Димитър Анакиев (1960), от село Грознатовци, Трънско, е лекар, поет и филмов режисьор.

Пише хайку от 40 години, танка от повече от 15. Той е първият западен поет, чийто сборник с танки е публикуван в Япония и третият западен хайку поет (след Джеймс У. Хакет и Джим Кейшън), чиято хайку колекция е публикувана в Япония.

Той е съосновател на Световната хайку асоциация (WHA) и на Българския хайку клуб (2000).

Съосновател е и на българския танка клуб и на българския танка конкурс „Черешовите води на българската танка“.

Наскоро той организира и конкурса „Танка на месеца“ за български танка поети.

Димитър Анакиев е автор на повече от 50 сборника с хайку и танка, редактор на няколко световни антологии с хайку и антологията на българското хайку „Човек“ (съвместно с Габриела Цанева), както и на антологията на българската танка „Парче от дъга“.

ЧАС С АНГЕЛ
41 хайку

Димитър Анакиев
Българска, първо издание

Редактор: Габриела Цанева

ИЗДАТЕЛСТВО
gabriell-e-lit

www.gabriell-e-lit.com
e-mail: gabriell-e-lit@mail.bg

е-книга
формат: .pdf
обем 36 стр.

платформа за електронни книги:
https://e-books.gabriell-e-lit.com